

Εγώ δε ζο και στανόμεν το παθός

(Μετά ταῦτα αἱ λέξεις ο λογῖσμῶς μου διαγεγραμμέναι)

- ο λογῖσμῶς μου δειναικῶς πεδη μοῦ ἀνηστῶρι σῆ
 πολλαῖκῶς και φᾶνταζομαι δοκο οπρῶστα μοῦ στεκυς
 15 και κρᾶζο κρᾶζο και οὐ λαλυς και ἀπό στενόχοριας μοῦ
 ἀπλονο και οὐχ ευρισκο σε και πάρευθῶς ὑπονῆμαι κεντουσην
 κεντουσῆν την καρδιτῆζα μοῦ και κατακόπτουσην την
 και κτυς φονις τα δακρῖα μου τραιχουσῆν ος ποταμυν
 και αν τα ιδεις να υπεις ου καίγη αλον τε πως ημαι κρῖσταλον
 [παγωμενον
 20 και αναλη μαί η φλογωσης το μικροστεναγμο σου
 και γαλλῆ γαλλῆ χανομεν κιλιουμαί και ὑπάγενῶ
 τουταναι τα ευθαροῦν απεσεν υε μου να κερδεσῶ
 ηλπηζα ναχο θησαυρόν και γο εχο λαμπρόν μεγα
 οὐκ εμπορο καταλαιπτως γραφη σεν τὰ τηαυτα
 25 μιδοσο την καρδηα σου στενάγματὰ και πωνούς
 να εχο κευτυς και χορητῶς (;) και νασε πορεῖσαιψοῦν
 να παρις ος παντορφανος και ος αποξενομενος

